

er ikke Tilfældet; thi den bliver staaende efter Grundlovsudkastet. Der staaer jo i dets § 6 fra samme Tid ere § 1, 4—17 o. s. v. gaaede ud; men der er her slet ikke Tale om § 2. Altsaa det staaer endnu fast her i Danmark, efterat alt det er skeet, som den ærede Taler anførte, efterat Fællesforsatningen er indført, at for Kongerigets egne Anliggender er da den lovgivende Magt hos Kongen og Rigsdagen i Forening, den udøvende Magt hos Kongen og den dømmende Magt hos Domstolene. Det er saaledes netop opretholdt, at Regjeringsformen er indskrænket monarchisk. Vel er det sandt, at denne Sætning i § 1 er gaaet ud; men det er ikke Andet end den samme Sætning tydeligere betegnet, som staaer i § 2, og den behøver altsaa ikke at staae to Gange. Den havde før sin Plads i Forbindelse med den Sætning, at Kongemagten er arvelig. Hvad derimod Spørgsmaalet angaaer om Egen i § 8, saa har Rigsdagen antaget, hvilket er ganske rigtigt, at det var et Spørgsmaal, som ikke skulde ordnes, førend der blev en Fællesforsatning for de enkelte Landsdele, og man har derfor udtaget dette som Noget, der vedkommer Fællesanliggendet. Hvad dernæst angaaer de øvrige Paragraffer, der ere gaaede ud, da skal jeg dertil bemærke, at dette er Paragraffer, som alene angaae Fællesanliggender, og at man derfor ikke kunde beholde dem. Naar endelig Grundlovsudkastets § 6, efter at have nævnt de Paragraffer, der gaae ud, siger, at alle de øvrige Paragraffer forblive staaende som fuldgyltige for Kongerigets særlige Anliggender, saa behøver det vistnok ikke at siges nok engang, for at de skulle faae grundlovmæssig Gyldighed, at de ere grundlovmæssigen gyldige, og at dette skulde være et særligt Anliggende, der havde været at nævne i § 2. Jeg kan ikke engang forstaae, hvorledes det skulde kunne siges, at denne grundlovmæssige Gyldighed er et særegent Anliggende — og det er egentlig det, som den ærede Forespørger savner — at alle de Bestemmelser, der blive staaende for de særlige Anliggender, fremdeles ville gjælde som Grundlov. Jeg troer, at der foruden den ærede Rigsdagsmand ere Faa i Landet, der have Tvivl derom, og altsaa kan jeg naturlig-

viis paa Regjeringens Begne svare, at det er Regjeringens Mening, at, naar Grundloven af 5te Juni med Udelukkelse af de fælles Paragraffer bliver gyldig for de særlige Anliggender, saa ere de tilbageblevne Paragraffer Grundlovs-Paragraffer og kunne ikke forandres paa anden Maade end efter § 100. Regjeringen er ligesaa fuldt forpligtet til at følge denne Grundlov for de særlige Anliggender, som den var pligtig til at følge Grundloven, da den tillige omfattede Fællesanliggenderne, og medens det, som det daglig viser sig, er vanskeligt at bringe dette til Udøvelse med Hensyn til de fælles Anliggender, fordi det ikke passer med Forholdene, saaledes som de nu ere, saa vil det til den Tid være ganske simpelt, idet vi ere inde paa vore egne Grændser, at udføre Grundloven med Hensyn til vore egne Anliggender. Det er vist nok, og det blev ogsaa erkendt her i Salen, at en saadan stor Forandring i Henseende til de Gjenstande, som have hørt under Grundlovens grundlovmæssige Character, der vil skee ved de fælles Anliggendes Udelukkelse, ogsaa i Tidens Løb ikke vil blive uden Indflydelse paa enkelte Bestemmelser i Grundloven for Kongerigets egne Anliggender, og der blev ogsaa af den foregaaende Regjering tilligemed Indskrænkninger af Grundloven forelagt Forslag til Forandringer i den; men Rigsdagen vilde ikke gaae ind derpaa. Der blev sagt: ja, der kan være ganske god Grund til enkelte af disse Forandringer, de fortjene i alt Fald at komme under Overveelse; men vi ville ikke gaae ind derpaa nu; vi ville beholde Grundloven uforandret for de særlige Anliggender, indtil Spørgsmaalet om Fællesforsatningen er ordnet; og herpaa gif ogsaa den daværende Regjering ind med en eneste Undtagelse, nemlig om Børnepligten, og det var denne, der fremkaldte den hele Collisjon. Altsaa er det ogsaa klart, at jeg som Indenrigsminister er forpligtet til at sammenkalde Rigsdagen og lade foretage Valg til den, ganske paa samme Maade som hidtil, indtil disse Bestemmelser for de særlige Anliggendes Vedkommende ere blevne grundlovmæssigt forandrede.

Saa vidt jeg forstod den ærede Interpellant, var det ham meget magtpaaliggende at erholde en saadan Udtalelse, og den har jeg derfor med